

De belofte om NIET TE RUZIËN

Myrna Hoyt

Gebaseerd op een waargebeurd verhaal

'En nu geschiedde het [...] dat zij hun zwaard namen, en alle wapens [...] en ze diep in de grond begroeven' (Alma 24:17).

Vandaag was een geweldige dag. Timmy's nicht Madi zou komen. En ze zou een hele week blijven! Hij kon niet wachten om haar zijn speelgoed te laten zien en samen te spelen.

Toen Madi kwam, stortten ze zich meteen in het avontuur. De eerste 2 dagen hadden ze veel plezier met hun dinosaurusspelletjes en speelden ze piraatje. Dat was echt leuk. Maar de derde dag was het niet zo leuk meer. Timmy en Madi konden het *nergens* meer over eens worden.

'Zullen we naar buiten gaan en de boomhut in een ruimteschip veranderen?' vroeg Timmy.

'Daar heb ik geen zin in. Laten we gewoon binnen blijven en een tekening maken', zei Madi.

'Binnen is saai!'

'Helemaal niet! We doen altijd de spelletjes die *jij* wilt spelen. Hoezo mag jij altijd kiezen wat we doen?'

Timmy en Madi bleven ruzie maken. Ze hadden geen plezier meer. Timmy vond het geen fijn gevoel als ze ruzie maakten. Toen schoot hem iets te binnen.

'Hé Madi,' zei Timmy, 'zullen we Anti-Nephi-Lehieten spelen?'

'Wat?'

'Anti-Nephi-Lehieten. Dat waren mensen in het Boek van Mormon die hun zwaarden begroeven. Ze hadden veel gevochten en hadden daar spijt van, dus ze bekeerden zich. Ze beloofden onze hemelse Vader dat ze nooit meer zouden vechten. Ze begroeven hun wapens in de grond om te laten zien dat ze zich aan hun belofte wilden houden.'

Ineens kreeg Timmy een idee. 'Zullen we speelgoedzwaarden maken en ze begraven en beloven dat we geen ruzie meer zullen maken?'

'Oké', zei Madi.

Timmy en Madi pakten wat plastic bouwspelgoed uit Timmy's kamer en maakten er verschillende soorten zwaarden van. Sommige waren lang. Sommige waren kort. En sommige hadden allerlei kleuren. Toen ze klaar waren, droegen Timmy en Madi hun wapens naar de grote mat bij de deur.

'Laten we doen alsof de mat een groot gat is', zei Timmy.

Ze gingen bij de rand van de mat zitten. Toen legden ze een voor een hun zwaarden op de mat en deden alsof ze die begroeven.

'Ik beloof dat ik geen ruzie meer ga maken', zei Timmy terwijl hij zijn laatste speelgoedzwaard op de stapel legde.

'Ik ook', zei Madi. 'Zullen we nu weer spelen? Wat wil jij doen?'

'Zullen we tekenen?' vroeg Timmy met een glimlach.

Madi glimlachte terug. 'Zullen we daarna buiten ruimtescheepje spelen?'

De rest van de week hielden Timmy en Madi zich aan hun belofte. En omdat ze geen ruzie meer maakten, was samen spelen veel leuker. ■

De auteur woont in Utah (VS).

